

– Добро утро, царю!

– Благодаря ти за всичко, свате! – отвърнал царят. – Сега вече можеш да доведеш сина си, за да отпразнуваме сватбата.

Върнал се вкъщи дядото и предал царската заповед на сина си. А той казал:

– Оседлай коня, искам да отида в двореца, както подобава на царски зет.

Още недоизрекъл, и всичко вече било готово. Смокът пропълзъл на седлото и потеглил към царския палат.

Когато царят и придворните съзрели царския зет, затреперили от ужас. Как щяла принцесата да се омъжи за това влечуго? Царят вече мислел как да изгони огромния смок, но най-старият царедворец казал:

– Не се отказвай, царю, ще стане по-лошо! Пък и смокът изпълни всичко, което ти му възложи. Не можеш да нарушиш царската си дума, защото той ще ни убие. Дай му принцесата и вдигни сватба, както обеща.

Царят го послушал.

– Ето принцесата, която толкова искаш. Можеш да я отведеш със себе си – казал съкрушен бащата.

Прибрали се младоженците у дома, но булката треперела от ужас пред своя съпруг. Смокът казал:

– Не се страхувай от мен, любима. Аз не съм змее, за когото ме мислиш.

Смокът се преобърнал три пъти и се превърнал в красив момък, чиито дрехи светели като слънцето. Когато принцесата го видяла, втурнала се към него, прегърнала го нежно и го целунала:

– Да си жив, господарю мой. А аз вече си мислех, че смокът иска да ме погълне!